



Broj 5 • srijeda, 3. mart/ožujak 2010. godine

KAKIĆE

INTERVJU

Maida Hasečić

**Pogubni koncept
dvije škole pod
jednim krovom**

**Prvi robot
srednjoškolaca
u BiH**

**Otpor
je naša
dužnost**

Put ka Evropi

**Tražili smo zapad,
dobili smo divlji**

O nama

ONAUBiH 2010.

Ove godine cilj je okupiti što više mladih ljudi koji se žele pridružiti članstvu ONA u BiH, kao i onih koji su uistinu voljni doprinijeti boljem djelovanju iste

Piše: Azra Hidić

(azrasstr@hotmail.com)

U 2010. godini Omladinska Novinska Asocijacija će nastaviti sa projektima za koje ste bili najviše zainteresirani.

O čemu se zapravo radi? ONAUBiH je ove godine, samo za vas, spremila niz aktivnosti, gdje vas očekuju i rad i druženje na istom mjestu.

Prvi u nizu će se realizirati projekt fotonovinarstvo. Povod za realizaciju nije proizvod želje za dobrim i kvalitetnim fotografijama nego niz aspekata kao što su: promoviranje i nastavak kvalitetnog rada na fotkalici, proširenje kruga educiranih osoba koje će moći u budućnosti činiti bazu fotografija na već spomenutom sitemu, umrežavanje mladih fotografa i širenje interesa za fotografiju te potaknuti mlade ljude na organiziranje sličnih aktivnosti na njihovom području. Rezultat projekta iz prethodne godine je baza podataka tzv. Fotkalica (net portal), no tu se ne planira stati, pa je stoga planirano fotkalicu upotpuniti sa više novih i kvalitetnih fotografija.

ONA u BiH planira u 2010. godini pokrenuti niz radionica gdje će učesnici biti educirani o osnovama fotonovinarstva. Radionice bi bile održane u periodu od 7 dana, gdje bi novonastala redakcija fotografa obišla 5 gradova (koji bi

se birali na osnovu tematske celine i koji imaju povijesnu/historijsku priču), a sama realizacija projekta bi bila u travnju/aprilu. Nastali profesionalni urednici bi činili osnovu fotoplatforme dostupne za besplatno online korištenje kako mladim ljudima tako i profesionalnim licima koji imaju u interesu da pogledaju odnosno iskoriste kvalitetne fotografije koje će

na u domeni mogućnosti i interesa potencijalnih partnera.

Ciljnu grupu bi predstavljala skupina mladih aktivista koji se bave radom u školskom časopisu, mladi ljudi koji su zainteresirani za fotonovinarstvo, profesionalni mediji i ostali fotoreporter te ljubitelji dobre fotografije. Deset učesnika će se izabrati putem natječaja.

U drugoj polovini godine, očeku-



Razgovor o projektima za narednu godinu

doprinijeti umreženosti mladih fotografa.

Platforma koja će sačinjavati bazu podataka će služiti kao promotor aktivnosti koje će moći biti dostupne i onima koji se ne nalaze na području BiH, kao i onima koji su zainteresirani za međusobnu saradnju koja će biti ostvare-

je vas neizostavni Kamp, koji će i ove godine svojim radionicama pružiti mnogo novih informacija kao i dobre zabave.

Nakon dvije godine konstantnog rada na području edukacije mladih individua zainteresiranih za različite oblasti novinarstva, u Omladinskoj novinskoj asocijaci-

ji u Bosni i Hercegovini ukazala se potreba za organiziranjem jednog treninga koji bi obuhvatao više različitih oblasti novinarstva. Ovakav trening će pružiti mladima zainteresiranim za više od jednog segmenta novinarskog posla kvalitetan edukativni program, sa već isprobanim metodama rada. U sklopu sedmodnevног ljetnog kampa (koji će biti održan u augustu/kolovozu), 32 učesnika će biti u mogućnosti prisustvovati radionicama o temi novinarstva u printanim, elektronskim medijima, fotografije u novinarstvu, te praktičnim radionicama pripreme magazina, radioemisije, tv emisije, izložbe fotografija. Radionice će biti interaktivnog tipa, svaki učesnik će imati priliku da pokaže svoje talente i da ih usavrši, ali će također biti u prilici da nauči nešto novo i da naučeno primjeni upravo na kampu.

Evidentna je potreba mladih ljudi za obrazovanjem na polju medija, ali to obrazovanje mora ponuditi i određen vid prakse. Upravo ovaj ljetni kamp učesnicima nudi mogućnost neposredne primjene naučene teorije u isto vrijeme i na istom mjestu.

Ciljna grupa su mladi od 15 do 25 godina, omladinski i profesionalni mediji.

U septembru 2010. godine, održat će se peto po redu Skupština Omladinske Novinske Asocijacije. Održavanjem ove skupštine prikazat će se do sada urađeno, te

postaviti temelji za realiziranje projekata u 2011. g. Također jako je bitno napomenuti da će se na Skupštini aktivisti više uključiti u rad organizacije, putem uvida u nove projekte, mogućnost sudjelovanja (kao i do sada), te njihove sugestije na dosad realizirane projekte. Njihovo mišljenje je i najbitnije, jer su oni glavni akteri samih projekata.

Ovim putem se nudi mogućnost aktivistima da postanu dio samih projekata za koje budu zainteresirani i da se na taj način uključe u njihovu realizaciju.

Na petoj Skupštini ONA u BiH bit će predstavljen godišnji plan za 2011. g., koji je Upravni odbor asocijacije osmislio odmah nakon završene prethodne skupštine. Na ovoj skupštini asocijacija će izabrati novog predsjednika i podpredsjednika, jer dosadašnjim ističe mandat. Ista stvar je predviđena i sa starijim članovima UO-a ONA-e u BiH kojima ističe mandat, predviđen za mjesto u Upravnom odboru.

Ove godine cilj je okupiti što više mladih ljudi koji se žele pridružiti članstvu ONA u BiH, kao i onih koji su uistinu voljni doprinijeti boljem djelovanju iste. O tačnim datumima realiziranja projekata, bit će blagovremeno obaviješteni. Informacije će biti objavljene na oficijelnoj stranici Omladinske Novinske Asocijacije, gdje će moći pronaći i aplikacije za sve projekte. Očekujemo vas i ove godine!

Zanimljivosti

Šta bi se dogodilo poznatim ličnostima u XXI vijeku?

Iz ovog ugla historija bi se drugačije pisala

Aladin bi pokušao da protjeri sijalicu i ubila bi ga struha.

Homeru i Filipu Višnjiću bi se sudilo zbog klevete i širenja lažnih vijesti.

Mojsije bi bio optužen za izazivanje opšte opasnosti i remećenje prirodne okoline zbog epizode sa razdvajanjem mora.

Cezar bi bio lustriran zbog nedovorne politike na Rubikonu i osuđen zbog nezakonite kocke.

Šeherzada bi imala svoj "talk show" na TV Pink.

Odisej bi se, vrativši se kući na Itaku, suočio sa brakorazdnom parnicom s Penelopom i ozbiljnom alimentacijom kao odštetom za neispunjavanje bračnih dužnosti i prevaru.

Kraljević Marko bi dobio trajnu zabranu na dozvolu za jahanje zbog pijanstva, kao i tužbu zbog navođenja životinja na al-

koholizam i uništavanje putne infrastrukture.

Juda bi radio za Državnu bezbjednost.

Sifiz bi radio u nekom kamenolomu.

Edip bi pronašao dobrog psihanalitičara i izbjegao krvavi incest.

Orfej bi se drogirao i izdavao albine za "Grand produkciju".

Arhimed bi imao đakuzi i ne bi mario za nauku.

Nostradamus bi imao Agenziju za pružanje astroloških usluga i sopstveni plaćeni reklamni termin na nekoj lokalnoj televiziji.

Tesla bi i dalje bio ispred svog vremena.

Dekart bi rekao: "Mislim, dakle, ne gledam TV!"

Hipokrat bi imao privatnu kli-

niku, a medicinska zakletva bi počinjala sa: "Ljekar je dužan da primi bilo kakvu vrstu zahvalnosti od pacijenta, pa bila ona u vidu pića, suhog mesa ili keša".

Filipides bi bio obavezan da trči u patikama "Nike" zbog sponzorstva.

Niće bi tvrdio da je Bog živ, da bi opet bio u suprotnosti sa javnim mnjenjem.

<http://hahablog.wordpress.com>



Radna atmosfera na skupštini

Riječ urednice

Svi u štrajk

Drage čitateljice i čitatelji! Novosti! Od ove godine Karike će biti uz vas svaki parni mjesec. Ovaj februarsko-martovski broj je izuzetak. U ovom broju pišemo vam o raznim (ne)zanimljivostima, od kojih posebno izdvajamo tekstove u vezi sa studentskim protestima, divljem zapadu na sarajevskim ulicama, o SHLOVom projektu 'Dvije škole pod jednim krovom', o inovativnim srednjoškolcima koji idu korak ispred i prave prvog robota u BiH, te tekst o trgovini ljudima.

Osvrnamo se na naslov ovog uvodnika... One koji slušaju Dubiozu kolektiv, naslov će najprije asocijirati na istoimeni album spomenute muzičke grupe, a sve ostale podsjetit će na popularno stanje u našem današnjem društvu. Po uzoru na ostale građane koji iz raznih razloga traže ostvarenje vlastitih prava na ulici, i studenti su odlučili pokrenuti štrajk zbog cijene mjesečne studentske karate, koja je, ruku na srce, zaista skupa.

Koliko to (ni)je dobar način da se nešto promjeni vrijeme će pokazati, kao i uvijek. U međuvremenu, morat će se poštovati pravila. U vozilima javnog gradskog prijevoza ne možete se voziti besplatno kao što ni u supermarketu ne možete uzeti besplatno mljeku. Kada se dio tima iz Redakcije prilikom posjeti Beču vozio tramvajem, primjetili smo da je ljudima nekulturno voziti se bez karte, dok je kod nas to sasvim uobičajna pojava. No, osvrnimo se i na ostale teme...

Što više težimo da postanemo dijelom zapadne kulture, sve više se primičemo njenoj



Piše: Selma DEMIROVIĆ
(selma.demirovicbh@gmail.com)

divljoj varijanti. Vandalizam na bh. ulicama postaje sve prihvatljiviji, odnosno, sve se manje nad njim zgražavamo. Vučko iz 2010. prilagodio se novom načinu urbanog života. Zabrinjava i činjenica da sportska okupljanja poprimaju izgled linija fronta. Navijači podsjećaju na pripadnike domorodačkih jedinica, svako u svojim ratničkim bojama. A kada se utakmica završi patrole policije prate autobuse koji prevoze navijače u gostima do izlaza iz grada u kom se utakmica održavala, iako timovi igraju pod istom zastavom.

Karike prve pišu u projektu njemačke fondacije Schuler Helfen Leben, o 'Dvije škole

pod jednim krovom' U BiH, zamislite, ta pojava još uvijek postoji. Rastuće informacija da je ovakva pojava društveno potpuno prihvaćena u sredinama u kojima se nastava realizira na taj način, i da neće biti skoro iskorijenjena. I tako nas od malih nogu doje nacionalizmom...

Mostarski srednjoškolci odlučili su svoje vrijeme pametnije utrošiti. Ogroman entuzijazam naveo ih je na ideju da naprave prvog robota u BiH. Ovo je naš način da im pružimo podršku i zaželimo što bolje rezultate na međunarodnom takmičenju.

Sigurno često služate o raznim stipendijama koje daju predstavnistva organizacija koje ne dolaze iz BiH... A da li ste se ikada zainteresirali može li to biti paravan za neki puno unosniji posao, kao što je trgovina ljudima? U ovom broju možete pročitati kako se bezazlene situacije mogu pretvoriti u najveće noćne more i šta prvo možete uraditi ukoliko se to dogodi baš vama.

Tu je još mnogo tema, koje će sigurno privući vašu pažnju. Ukoliko niste stigli posjetiti neku od manifestacija u okviru Sarajevske zime, ili ukoliko uopće niste iz Sarajeva, prenosimo vam dio atmosfere.

Vratimo se opet naslovu... Masa često poneće pojedinca. I na proteste i na utakmice uvijek će biti onih koji dolaze isključivo iz jednog razloga – da izazovu nerede. Zato, kada naredni put odlučite da mijenjate svijet sjetite se da najprije treba da mijenjate sebe, da radite na sebi, da ulažete u svoje znanje, jer i put od hiljadu koraka počinje prvim.

P. S. 'Budimo realni, tražimo nemoguće!' Ugodno čitanje želim!

Put ka Evropi

Tražili smo zapad, dobili smo divlji

U procesu prihvatanja evropskih integracija, naša zemlja dobija prvo one loše strane

Piše: Haris Dedović
(haris_dedovic@hotmail.com)

Tokom 2009. godine, ukupno je registrovano 22.527 krivičnih djela u Bosni i Hercegovini. Cifra je velika.

Od postanka čovjeka postoji i kriminal u raznim oblicima. Krađe, prevaru, obmane, ubistva, nasilje...

No, mi živimo u 21. stoljeću. U „zapadnom svijetu“ se ovo vrijeme smatra početkom vrhunca modernog doba. Moderno doba možemo shvatiti kao najveći procvat demokratije, najvišu tačku u pogledu prihvatanja svih mogućih sloboda. Da ne bih navodio nizove podataka u nedogled pokušaću da skratim priču.

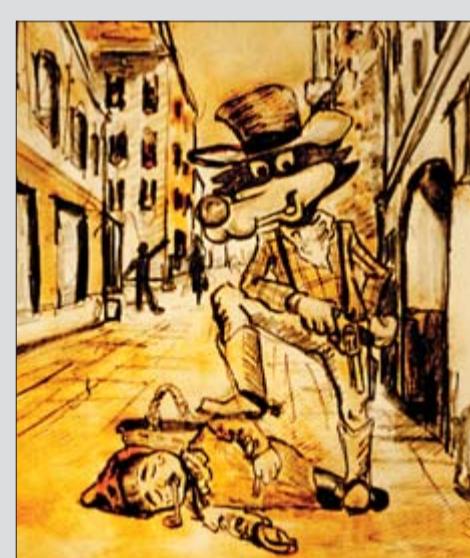
Zapadni svijet funkcioniše na principu potpunog kapitalizma i demokratije. To ima svojih prednosti i mana. Prednosti tog sistema su da čovjek ako se dovoljno zalaže i radi, ne može proći nenagrađeno te je na minimum smanjen broj onih koji rade malo ili nikako, a dobijaju puno. U narodu ovaj princip je poznatiji kao „kol'ko para, tol'ko mu-

zike“. Standard života je na visokom nivou – poslovi su kvalitetno plaćeni, a i socijalna pomoć je također viša nego u drugačije uređenim sistemima. Mane tog svijeta su što je čovjek potpuno zanemaren. Svaka individua je jedna brojka i sve njene vrline su svedene na finansijsku produktivnost. U segmentu odgoja, čovjeka gazi internet. Ta čudesna mreža djeci servira stvari koje su pogubne za pravilan razvoj iz djeteta u čovjeka.

PROBLEMI

Modernizirali smo sve, osim svijesti

Bosna i Hercegovina, kao i cijela naša regija se svim silama (ne)trudi da uđe u okruge EU-a te na taj način prihvati sve vrijednosti i sisteme zapadnog svijeta. Zašto? Zato što se takav sistem smatra najboljim mogućim na planeti Zemlji. Međutim, naš mentalitet je takav da sve implementacije vrši na sebi svojstven način, pa je taj slučaj i sa tranzicijom u kapitalizam i demokratiju. Modernizirali smo sve, osim svijesti. Dijelimo se na, što je više moguće, grupa i pod-



Šta radi Vučko u 2010. godini?

grupa. Problem leži u tome što sa promjenama države nismo krenuli od 'glave' već od 'repa'. I eto, šta smo dobili? Mi smo sebi prvo obezbijedili tu tzv. dostupnost. Tržište je veliko, široko. Imamo sve zapadne proizvode – od olovaka, preko najnovijih automobilova, do visokih nebodera i rotirajućih restorana. Nije da prije nije bilo tuča ni zbog čega, ali zbog „šta gledaš“ nisu padale glave. Velike robne kuće (moderno rečeno – šoping centri) rastu kao gljive poslije kiše, a ne pitamo se sa kojim parama da ih praznimo? Djeci, na kompjuterima i igračim konzolama atrofiraju mišići, bogati koriste kokain, siromašni se ubijaju da bi se zabavili.

Divno – prihvatali smo svu divljinu zapada, još samo onih par hiljada pozitivnih stvari i biće nam k'o Švedanima.

Upozorenje:
Imate zelene oči? Ne, oči su vam plave? Ili, ne, ipak smeđe? A crne? Ako ste se pronašli, nemojte dalje čitati. Ako imate bilo kakve predrasude, prestanite čitati odmah!

impressum



Omladinski magazin

Izdavač:
Udruženje Omladinska novinska asocijacija u Bosni i Hercegovini

Glavna i odgovorna urednica:
Selma DEMIROVIĆ

Uređivački kolegi:
Renata DUJMUŠIĆ,
Damira KULENOVIĆ,
Erna KLJUČIĆ,
Filip PAŽIN,
Haris DEDOVIĆ,
Goran VRHUNC,
Ajla KARABEGOVIĆ,

Redakcija:
Mirnesa FATIĆ,
Muamer LOGO,
Edin KALENDER,
Džemil BOŠNJAK

Dopisnici:
Denis HADŽIĆ,
Samra ŠEHAGIĆ,
Adnan BARUČIJA,
Azra HIDIĆ,
Erim SALIHBEGOVIĆ

Naslovna strana:
Namik SUČESKA

Suradnja:
Njemačka fondacija
Schüler Helfen Leben,
Dnevni list Oslobođenje

Štampa:
Unioninvestplastika d.d.

Tiraž:
Izlazi četiri puta godišnje
kao prilog u dnevnom
tiražu Oslobođenja

Kontakt:
Tel/fax: +387 33 205 850
Čobanija 9
71000 Sarajevo
Bosna i Hercegovina

Web:
<http://onabih.ba>
karike@onabih.ba
onaubih@gmail.com

Ziro-račun:
161 00000 6919 04
Raiffeisen bank dd
Bosna i Hercegovina

Studentska (ne)svakodnevница



Glavni aduti ovog protesta su bili discipliniranost, organiziranost i staloženost

Otpor je naša dužnost

Projekt subvencioniranja karata trebao se realizirati zajedno sa Vladom Kantona Sarajevo i JKP Gras. Zbog nerealiziranog projekta StudID, organizirala se grupa studenata pod nazivom Alternativni studentski parlament i krenula u planiranje protesta zakazanog za 17. 2. 2010. g. ispred Zemaljskog muzeja.

Piše: Samra Šehagić
(samra.sehagic@hotmail.com)

2010. godina trebala je biti jako obećavajuća za studente Univerziteta u Sarajevu. Od januara mjeseca studenti su trebali početi koristiti povoljne studentske karte u iznosu od 55,00 KM. Januar mjesec je prošao, a karata nije bilo. Projekt subvencioniranja karata trebao se realizirati zajedno sa Vladom Kantona Sarajevo i JKP Gras. Zbog nerealiziranog projekta StudID, organizirala se grupa studenata pod nazivom Alternativni studentski parlament i krenula u planiranje protesta zakazanog za 17. 2. 2010. g. ispred Zemaljskog muzeja. Nadahnuti njihovim ciljem, dvije asocijacije fakulteta (Vijeće studenata Ekonomskog fakulteta i Organizacija za prava studenata pri Filozofskom fakultetu - OPSFF) te pokret Dosta odlučili su se pridružiti organizaciji protesta koji je kao primarni cilj imao realizaciju projekta StudID i osiguravanje povoljnijih karata za studente.

Protestu su prethodile tri akcije: dijeljenje letaka na svim fakultetima Univerziteta u Sarajevu (u isto vrijeme) kao i postavljanje transparenta na Ajfelovom mostu; zatim studentski tramvaj koji je krenuo ispred Katedrale i završio ispred zgrade Vlade Kantona Sarajevo i akcijom punjena tramvaja dan prije protesta. Ovim akcijama, studenti su željeli pokazati kako su ozbiljni i istrajni u svojim zahtjevima.

U srijedu, 17. 2. 2010. g. u 12:00, počelo je masovno okupljanje studenata Univerziteta u Sarajevu ispred Zemaljskog muzeja. U roku od pola sata masa je dostigla broj od preko 1500 studenata. U 12:30 ponovo je krenula kolona studentskog tramvaja, koja je, prema policijskoj procjeni, dosegla

brojku oko 3500 mladih ljudi koji su mirnim maršom prohodali do zgrade Vlade Kantona. Kolona ovih studenata, da su samo stajali mirno u mjestu, bi bila tačno od Zemaljskog muzeja do zgrade Kantona. Glavni aduti ovog protesta su bili: discipliniranost, organiziranost i staloženost. Do zgrade Kantona se došlo sa namjerom da se premijeru Besimu Mehmediću predala pismo za izdavanje obećanih studentskih karata. U mirnoj skupini svaki student je stigao na red da protokoliše svoja dva pisma, jedno je predano premijeru, a drugo su preuzele sami studenti, kao svoju arhivu.

Nakon predaje pisma mirno okupljanje se završilo, odajući time strpljenje i discipliniranost. Premijer se nije obratio studentima, iako su ga pozvali na mirno okupljanje. Iako je na samom početku protesta stigla informacija da je premijer Mehmedić potpisao dokument kojim se osiguravaju određena sredstva za subvencioniranje studentskih karata i da taj dokument još samo treba biti usvojen na skupštini KS, to nije spriječilo studente da istraju u svojoj namjeri da pokažu jak duh i spremnost da istraju u svojoj borbi, kao i da više ne vjeruju pustim obećanjima.

Protest je trebao pokazati želju i potrebu za boljom svakodnevnicom. Ono što ovaj protest krasи, bez obzira ko ga je pokrenuo i iz kojeg razloga, je činjenica da su se studenti u zadnjih desetak godina, ako ne i više, po prvi put okupili šaljući javnosti poruku „Mi imamo pravo na svoja prava“. Svakog ko je bio na protestu, bio je sigurno ponosan što je dio ove pokretačke snage koja će sutra biti budućnost naše zemlje. Studenti su ovim tek načeli poglavljiv svih studentskih problema i neriješenih pitanja koja im ne olakšavaju svakodnevnicu.



Poziv studentima da se bore za svoja prava



Ispred zgrade Kantona Sarajevo

Pošasti modernog doba

Trgovina ljudima: Nemojte postati žrtva

- ➲ Kako prepoznati da se radi o trgovini ljudima?
- ➲ Kako ne postati žrtva?
- ➲ Kako se ponašati u slučaju da se dođe u susret sa trgovcima ljudima?

Haris Dedović

(haris.dedovic@hotmail.com)

97 e zavaravajte se! To se ne dešava tamo negdje, nekamo, daleko. To je ovdje i sad. Najpogodnije tlo za trgovinu

ljudima su nerazvijene zemlje (to su one zemlje u kojima vlada kriminal i korupcija u svim državnim organima, gdje je glavna parola 'šuti i trpi', gdje je stanovništvo ogrezo u siromaštvu, obrazovanje je na niskom nivou - da li vam je slučajno poznat ovaj opis... hmm...). Krenimo redom.

Trgovina ljudima je proces koji se odvija u tri etape.

Vrbovanje ili regrutacija - to je dio u kojem vrbovatelj pristupa potencijalnoj žrtvi i pokušava da pridobije, na prvom mjestu, povjerenje te osobe ili više njih.

Tranzit - dio u kojem žrtve bivaju prebačene na neko određeno mjesto gdje će uslijediti treća faza.

Eksploracija - iskoristavanje žrtve.



Ovo zasigurno nije budućnost koju želite

Najčešći načini eksploracije su:

Seksualna eksploracija - u raznim oblicima od kojih su najčešći prisilna prostitucija, prisilan rad u porno industriji, rad u striptiz barovima itd.

Radna eksploracija - također u raznim oblicima, a najčešći su neprirodno težak, neplaćen fizički rad, prisilno prosjačenje.

Trgovina ljudskim organima - podrazumijeva odstranjivanje jednog ili više organa, a žrtve najčešće bivaju ubijene.

Sve gore navedene stvari su izražene u obliku definicija, ali realni opisi doživljaja žrtava su mnogo brutalniji. Oni uključuju konstantno premlaćivanje, psihičko zlostavljanje, ponižavanje, silovanje - sve najgore što se životom čovjeku može desiti.

Nakon ovog, malo dužeg, uvođa nameću se pitanja:

Kako prepoznati, odnosno posumnjati da se radi o trgovini ljudima?

Primamljivost i lakoća poslova su osnovni aduti trgovaca ljudima. Oni svoje fiktivne ponude plasiraju na način da ih naprave skoro nerealnim. Obmanu čine uvjerljivom profesionalnim, uglađenim, gospodskim izgledom te tako dobijaju na povjerenju ljudi koji će doći da se prijave. Na taj način, odaju viziju uspješnosti. Još jedan od 'simptoma' je i to što se za takve poslove ne traži nikakvo obrazovanje niti iskustvo. Plaćanje je zagarantovano i predstavljeno u visokim ciframa. Ponu-

su i lažne organizacije koje stipe diraju studentska putovanja tzv. ljetne škole.

Kako preventivno djelovati?

Ako su u pitanju studentske organizacije, dosta je lako. Provjeriti sa kojim univerzitetom se saraduje. U slučaju da vam kažu da to putovanje nije u kooperaciji ni sa jednom ustanovom, nikako ne idite na takva putovanja. A ako dobijete ime univerziteta pošaljite dopis na oficijelnu kontakt adresu (PR službu) ustanove sa kojom je riječ, jer će oni sigurno znati i potvrditi sve informacije koje ste dobili od agencije. Ako je pak posao u pitanju trebali biste uraditi slijedeće.

Ugovor - uvijek tražite da bude preveden na vaš jezik, dobro ga pročitajte i u slučaju da vam nešto nije jasno, tražite detaljno objašnjenje.

Poslodavac (kompanija, agencija) - potražite što više informacija o toj kompaniji. Internet nije najbolji za to, jer su se dešavali primjeri gdje bi trgovci napravili i lažne stranice tih kompanija i stoga pokušajte da dobijete kontakt telefone u zemlji poslodavca. Obavezno ih nazovite.

Radnu dozvolu (kao i vizu, koju još uvijek moramo imati) - nikada ne dopuštajte da vam se to 'završi', 'sredi' pomoću te agencije, a da je vi niste vidjeli i provjerili da li je ona validna.

RAZBIJTE PROZOR PRODAVNICE

Ukoliko ostanete bez dokumenata, telefona, novca, a oni divni ljudi više nisu tako divni, najbolje što možete učiniti je krivično djelo. Policija će vas uhapsiti, a tada ćete lahko dokazati da ste žrtva trgovine ljudima

Lični dokumenti - nikada i nikome, osim ovlaštenih licima (građani, policajci) ne dajite svoje dokumente!

Ako je već sve ovo ispunjeno i vi ste krenuli na put, još nije ništa sigurno. Možda je ipak sve samo dobra maska, pa i pri odlasku na put treba biti jako oprezan. Obavijestite osobu od povjerenja (najbolje prijatelje, roditelje, rodbinu) o svom putovanju. Detaljno ih informišite o planu putovanja, mjestu odsjedanja, mjestima razgovora za posao. Dogovorite konstantno javljanje sa pragom za kašnjenje od oko dvadeset i četiri sata. U slučaju nejavljanja recite im da obavijeste policiju. Odmah nabavite kartu grada u ko-

Neću da budem rob(a)

jem
s t e .
Sa so-
bom tre-
bate imati (i
uvijek držati uz
sebe) ovjerene kopije dokumenata - za
koje niko ne zna da ih posjeđujete. Nikada nemojte pristati na bilo kakve promjene planova, a pogotovo ne onih koje uključuju izlete, sastanke, obilaska van užeg centra grada. Također, pokušajte uvijek imati mobilni kod sebe.

I na kraju - ipak se desilo (što vam od svega srca NE želim), ostali ste bez dokumenata, bez telefona, bez novaca, bez ičega... oni divni ljudi više nisu tako divni, prijete vam, vrište na vas i polako vam počinju objašnjavati o čemu se radi. I tada, ako ostanete sami, na jednu minutu, najbolja stvar koju možete učiniti je krivično djelo. Najlakše je razbiti izlog neke prodavnice, kioska, butika. Počnite da vrištite i eksponirate se. Zašto? Pa jednostavno zato što ćete privući pozornost sviju, a trgovci ljudima žele da vas neopozneno prebače do vašeg budućeg prebivališta. Još jedan plus kod pravljenja opće 'frke' je to što vas policija mora uhapsiti, a to je, vjerovali ili ne, u ovom slučaju najbolje što vam se može desiti. Onda ćete u policiji lahko dokazati da ste žrtva trgovine ljudima, kontaktirat će se bh. konzulat ili ambasada u najbližoj okolini, dobit ćete prevodioca i vratit će vam se ljudska prava.

Ne zatrebalо vam!

Srednjoškolci u akciji

Prvi robot srednjoškolaca u Bosni i Hercegovini

Ovaj robot nije baš prvi. Studenti raznih fakulteta već su se okušali u tome. Ali je sigurno prvi robot kojeg prave srednjoškolci, te prvi koji će se naći na regionalnom takmičenju robotike u Izraelu.

Razgovara: Filip Pažin
(filip.pazin@onabih.ba)

Dok se penjem uz stepenice zgrade United World College razmišljam o tome kako se u prostoriji iznad stvara svojevrsna povijest. Grupa srednjoškolaca iz Mostara u suradnji s učenicima UWC, među kojima ima i inozemnih učenika, prave prvi pravog robota u Bosni i Hercegovini. Zapravo ovaj robot nije baš prvi, studenti raznih fakulteta su se već okušali u tome, ali je sigurno prvi robot kojeg prave srednjoškolci te prvi koji će se naći na regionalnom natjecanju robotike u Izraelu.

I dok u jednoj prostoriji, punoj raznog alata, učenici režu drvo i zabavljaju se kojekakvim stvarima, u drugoj prof. Valentina Mindoljević, voditeljica projekta, s ostatkom učesnika razvija daljnji plan izgradnje robota.

Uspio sam nekako prekinuti profesoricu Valentinu u njenom entuziastičnom izlaganju, s mišljem kako ta žena s tolikim profesorskim stažom ima toliko elana, te je odvuci u stranu kako bih joj postavio par pitanja.

Karike: Profesorice kako je uopće došlo ideje o pravljenju robota?

Prof. Mindoljević: Ideja je zapravo došla od naše učenice Ingrid, koja je inače iz Amerike. Naime, ona je već nekoliko puta sudjelovala na natjecanjima iz robotike i kada je došla ovdje na United World College u Mostar predložila nam je da se prijavimo na to natjecanje i mi smo bez puno razmišljanja pristali. Dobili smo donaciju od jedne britanske kompanije, oni su platili participaciju i registraciju za natjecanje i dobili smo dijelove potrebne za pravljenje robota.

Karike: Mnogi se žale kako su mlađi pasivni; je li bilo teško okupiti srednjoškolce u ovakav projekt?

Prof. Mindoljević: Nije, dječaci su super. Pridružili su nam se učenici iz Srednje strojarske škole te Elektrotehničke škole za koje moram reći da su odlični što se tiče mehanike, motora, dizajna i programiranja. Zaista sam se iznenadila njihovim znanjem i zanimanjem za ovakav projekt.

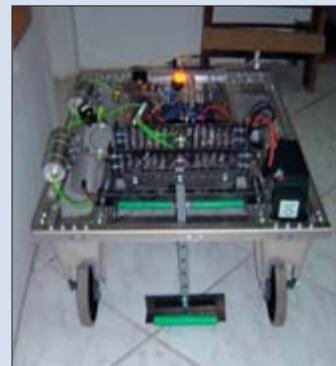
Karike: Koliko ima učesnika i kako funkcioniра čitav projekt?



Prof. Mindoljević sa robotom u izradi



Srednjoškolci zajedno rade na robotu



Prvi robot srednjoškolaca

Prof. Mindoljević: Ima nas oko 40. Učesnici su raspoređeni u više grupa. Imamo grupu za dizajn, gradnju, programiranje, tim imidž te grupu za web-stranicu. Svatko ima neki svoj zadatak i zapravo sve tako dobro funkcionira.

Karike: Čini se kao skup projekt?

Prof. Mindoljević: Jako (smijeh). Sama registracija za natjecanje je koštala 5500 dolara, tom smo registracijom dobili dijelove potrebne za robota, ali ima toliko sitnica koje su nam potrebne, a sami ih kupujemo. Nitko u BiH nije prepoznao kvalitetu i značaj ovog projekta.

Karike: Ništa novo. Što nam možete reći o tom natjecanju?

Prof. Mindoljević: To je regionalno natjecanje iz robotike u Izraelu. Održat će se od 14. do 16. ožujka. Sudjelovat će dosta europskih zemalja, a najbolji s regionalnog natjecanja idu na svjetsko.

Karike: I što mislite kolike su vam šanse za pobjedu?

Prof. Mindoljević: Pa da kucnem u drvo (smijeh). Kako ide mislim da imamo odlične šanse. Ali iskreno, mi smo dobili dijelove dva tjedna kasnije nego ostali natjecatelji, a u drugim zemljama uz učenike radi čitav tim inženjera a ovde smo samo ja i djeca, a ja nisam inženjer. Ali mi svi ovdje radimo predano i s ljubavlju tako da

vjerujem da možemo ostvariti dobre rezultate.

I tako sam se zahvalio profesorici na razgovoru i zaželio im sreću. I dok se profesorka Valentina vraćala svojim obavezama, uspio sam dobiti reakciju jedne od učesnica. Andrea Perić pohađa srednju strojarsku školu i više je neko uzbudjena radi ovog projekta.

„Osjećaj je super. Radimo nešto novo i drugačije.“

A osim što naporno rade, učesnici se i odlično zabavljaju.

„Super nam je ovdje. Svi se dobro zabavljamo i slažemo“, otkrila mi je Andrea, te dodala, „željela bih da se više mlađih uključi u ovakve projekte, možda zvuči strašno, ali za ovakav projekt ne morate imate neko veliko znanje, već samo malo volje!“

Andrea je za ovaj projekt saznala od svoga profesora. Srećom, taj je dan bila u školi.

Ostao sam još kratko i promatrao kako rade na robottu i zaista, mada mi je to uvejk izgledalo tako komplikirano i nešto što ja nikad ne bih mogao napraviti, shvatio sam da se uz malo volje i truda može sve naučiti.

Zahvalio sam im se još jednom, poželio sreću na natjecanju i izašao u hladnu večer pjevajući: „Kad se male ruke slože, sve se može, sve se može...“

Umjetnost nikada ne umire Huligan eng Lee Alexander (17. Mart 1969. – 1

McQueen je sebe nazivao "rozom ovcom u porodici". Vi ste ovca koje boje?! Da li se danas mlađi čovjek gradi i da li ulaže u sebe da bi sutra mogao ubirati plodove svoje kreativnosti

Piše: Mirnesa Fatić

(mirnesa.fatic@gmail.com)

Rodio se 17. marta 1969. u Londonu. Bio je najmlađi od šestoro djece. Počeo je da pravi haljine za 3 mlađe sestre i to je ujedno bila i njegova objava da postaje modni dizajner. I to je sve što treba da znate od podataka kada je u pitanju McQueen. Sve ostalo možete potražiti na Wikipediji. Ovo neće biti priča kako se McQueen edukovao na modnom polju i kako je njegova popularnost rasla. Ovo je priča o jednom umjetniku koji nikada nije zatvorio moć svog stvaranja.

Vi ste ovca, koje boje?!

Koliko je moda važna u životu mlađog čovjeka? Možda nije nikako ili bi trebala da bude jedna od važnijih sporednih stvari. Često čujemo: „Ono ste što nosite“, ali da li je to stvarno tako? Koliko mlađi pridaju važnosti izgledu.

Veoma često čete vidjeti da, ukoliko ste individua koja ima svoj „stil“ i mislite da on opisuje vaše unutarnje stanje, vaš bunt i osjećaje, oslikava vaš karakter, on nije uvejk prihvjeta od strane okoline. Bez obzira koliko vi bili ponosni na isti.

McQueen je sebe nazivao "rozom ovcom u porodici". Vi ste ovca, koje boje?! Ovo je pitanje koje često trebamo sebi postaviti. Da li ono što nosimo utiče na formiranje psihe mlađog čovjeka? McQueen je uvjek imao cilj. Naravno da taj cilj nikao nije shvatio osim samog McQueena. Imati cilj je bit života, ma koliko dugo taj život trajao.

Narodna poslovica kaže: "Gvožđe se kuje dok je vruće." Tako je i naš umjetnik sve ono što je postao, gradio u svojim mlađim godinama.

Da li se danas mlađi čovjek gradi i da li ulaže u sebe da bi sutra mogao ubirati plodove svoje kreativnosti? Na ovo pitanje odgovor ćete dobiti kada prodete kroz svoje mlađe godine i kada vas realnost odraslog čovjeka udari u glavu. Kada počnete da gubite ljude do kojih vam je stalo, kada sve počne da klizi i kada budete morali razmišljati kako platiti račune, tad sigurno nećete ni na jednu sekundu pomisliti što obući, ali budite sigurni da će ono što obučete uvejk definisati ko ste i kako se osjećate. Važno je da naučite da nosite to. Vaši problemi će se reflektovati kroz neku dosadnu sivu majicu, kaput ko-



Moda budućnosti

Ieske mode er McQueen 1. februar 2010.)



Modni huligan

ji vas preklopi i u kome se gušite je upravo problem koji za vama trči i koji će vas isto tako preklopiti.

Odjeći dajete ime Vi

Nekome može i biti smiješna ova veza između stvarnog života i odjeće, ali upravo ono za što često mislimo da je nevažno na kraju nas definiše.

McQueenova odjeća nikad nije bila obična, imala je njegovo ime u svakoj niti i svakom kroju. Jednom kada počnete razmišljati o svojoj odjeći i sami ćete shvatiti koliko ona može da kaže.

Mladi danas često izgledaju kao klonirani. Naravno, opet su tu izuzeci, ali nekako oni se uvejk podrazumjevaju. McQueen je izuzetak, a opet je bilo onih koji uvijek teže ka "komercijalni". Trebate biti unikatni i da vaša odjeća vrišti vašim karakterom. Obojite se, nemojte uvijek biti crna ovca u tom spektaru boja. Nikada se ne zadovoljavajte projekom. Ako pristanete na projekt onda postajete statistika i masa. Masa je nešto potrošno i ne traje, uvijek dođe neka nova masa. Ali unikati su vječni. Oni se pamte.

Ako želite biti „spalavi“ budite, ali nemojte svaki dan to biti. Mijenjajte se, u suprotnom ćete postati monotoni sami sebi.

Huligani u Bosni i Hercegovini postoje, samo ne znam koliko ih pripada modnom svijetu.

Kada je sašio haljine za svoje tri mlađe sestre McQueen je bio samo brat koji zna koristiti iglu na pozitivan način. Nije



Modni bunt

bio ime i nije bio slavan. Ne morate biti ime i ne morate nositi IME da biste bili UNIKAT. Dovoljno je da ono ko ste počivate kroz odjeću koju kupite ili sami sašijete.

Nemojte biti srednjoškolac koji trči da odraste, neće mini suknjica pokazati vaš karakter, pokazat će samo vaš neukus i neprimjereno oblačenje u mlađim godinama. Cigara nije dodatni ukras, nema potrebe da budete hodajuća pepeljara.

Koliko stila u ponašanju i oblačenju pokažete toliko ćete sutra lakše ubirati plodove vaše mladosti. Možda se u nekome od vas krije umjetnik, ali nema vremena i prostora da izade na površinu.

McQueen je svoj život okončao svojom voljom onda kada više nije mogao dalje. To definitivno ne savjetujemo vama. Ali je ironično što neki mladi ljudi svoj život završe nesvesno tako što zatvore sva vrata umjetnosti bilo koje vrste. Postanu mehanički i nesvesni da im dani prolaže samo zato što moraju proći.

Nemojte da vas pamte po lošem ukusu, potrudite se da nešto ostvarite u životu. I uvijek imajte na umu: Odjeći dajete ime VI.

Počivaj u miru Lee A. McQueen.



Koncerti

Koncert za život i Koncert za Rock and Roll

Šesti februar, subota. Najveću pažnju pljenili su koncerti „Zajedno za život“, održan u sarajevkoj Zetri, i „Zajedno za rock and roll“ Partibrejkersa, održan o Slogi

Piše: Edin Kalender
(edin.kalender@onabih.ba)

Nevjerovatno! U proteklom zimskom periodu, sva zanimljiva dešavanja u gradu Sarajevu mogla su biti izbrojana na prste jedne ruke. I saharska pustinja je imala više kulturnih događanja od Sarajeva.

A onda, 6. februar, subota, dan prepun dešavanja za pamćenje. Najveću pažnju pljenili su koncerti „Zajedno za život“, održan u sarajevkoj Zetri, i „Zajedno za rock and roll“ Partibrejkersa, održan o Slogi.

Zetra

Humanitarni koncert za pomoć Edi Mulahaliloviću. Teško bolesnom Edi trebao je novac za operaciju, pa je njegova raja sarajevske pop-rock škole 80-tih i 90-tih godina, napravila sjajne nastupe u Zetri, kako bi novcem od prodanih ulaznica (15 KM), pomogla finansiranju Edinove operacije.

Prvo je svirao Plavi orkestar, zatim Letu Štuke, nakon njih Bombaj Štampa i „šlag“ na toratu je bio Dino Merlin. Između nastupa navedenih izvođača su nastupali još i Sejo Sexon, Žera, brat Ede Mulahalilovića, Tifa i mnogi drugi.

Ozvučenje odlično, vizuelni efekti na nivou! Međutim, treba napomenuti na jako neukusnu izvedbu Plavog orkestra, koji su na koncertu posvećenom smrtno bolesnom čovjeku pjevali „Odlazim, odlazim, sa planetе putujem...“

A ako je nastup Plavog orkestra bio neukusan, onda je onaj Dine Merlinu bio gnusan! Zais-



Partibrejkers u Slogi

ta je bilo FUJ od Merlinina pjevanja: „Umri prije smrti...“. Ne znam šta je Merlinina navelo na takvu budalaštinu u datom momentu, ali se taj njegov nastup uistinu može smatrati jednim gnu-



snim činom.

Tako su Merlin i Plavci uspjeli da zaprljaju sjajni humanitarni Nur koji je zračio na ovom koncertu.

Sloga

Na nastup Partibrejkersa sam nažalost zakasnio, no svejedno, za super provod i dobру muziku nikad nije kasno! Odlična atmosfera i organizacija ovog koncerta nikog ne mogu ostaviti ravnodušnim. Sarajevski Biker party u Slogi je bio i najbolji do sada. Humanitarni duh se i ovdje osjetio, jer je Cane početak svog koncerta odgodio na 00:00 sati, kako bi što veći broj ljudi otisao da pomogne Edi Mulahaliloviću.

Nekad je neko možda i rekao da su Partibrejkersi najbolji Live band svih vremena. Taj neko je nekad sigurno i bio u pravu. Ni jedna druga grupa ne zna napraviti atmosferu kakvu prave Partibrejkersi. Jednostavno, oni kad sviraju krv se uzvri u venama, a adrenalin izlazi na uši. Na njihovim nas-

tupima nije moguće stajati mirno, ritam strašno nosi, srce brže lupa, a uz ritam srca se i skače.

Cane je naravno stari šarmer, koji publiku uvijek divno pozdravi i fantastično zabavi. Kada njega gledate koliko se trudi i lomi na sceni, čak i da ste gluhi, energija koja zrači sa bine bi vas ponijela i obuzela. Članovi Partibrejkersa neodoljivo podsjećaju na Jennifer Aniston, što su stariji to su bolji.

Ne želim omalovažavati trud svih onih ljudi koji su nastupali u Zetri, ali Partibrejkersima jednostavno nisu dorasli. Da postoji pravda na ovom svjetu, Partibrejkersima bi i Zetra bila mala. No pravde nema, život nije fer, kvalitet se ne prepozna!



Jedini događaj
koji je imao
potencijala
privući mladu
publiku

Šta je Sarajevska zima?

- „Sarajevska zima je za mene suprotnost od sarajevskog ljeta... nisam posjetio ni jednom ni jedno dešavanje u toku Sarajevske zime“
- „Hmm asocira me odmah na manifestaciju koja bude svake godine u Sarajevu kojom se obilježi taj period.“
- „Festival, ne? Zašto pitate...“
- „Zlo.“ Na pitanje zašto, odgovor je: „Ne volim zimu.“
- „Sarajevska zima“, kao zima bez snijega, dosadno.“

srijeda, 3. mart/ožujak 2010. godine

Sarajevska zima

日本映画週間

sedmica japanskog filma Multiplex Cinema City
17-23 februar, 17:30h

Dašak Japana u Cinema Cityju

Lokve krvi, leševi, sado-mazo sex, kuhanje mozga u loncu, zabadanje igala u lice i sve ostalo što karakterizira modernu japansku kinematografiju niste mogli vidjeti na Sedmici suvremenog japanskog filma. Ali ako ste tražili nešto novo, dobili ste

Napisala: Renata Dujmušić
(renata.dujmusic@onahib.ba)

tog Kruga, Hideo Nakata, ili pak još jednom animom slavnog Hayao Miyazaki (njegov Spirited away je prvi anime film u historiji koji je osvojio Oskara).

Sala broj pet u Cinema Cityju je od 17. do 23. februara bila puna. Pored toga što je ulaz bio besplatan, prikazivanje japanskog filma u sklopu Sarajevske zime privuklo je mnogo brojnu publiku.

Prikazani filmovi bili su donekle i razočarene. Ako ste očekivali akciju i krv, ili pak neki dobar horor (a znamo da su Japanci slavni po njima), prevarili ste se. Umjesto toga, dobili ste spore i mlake filmove koji traju predugo. Neki su bili previše patečni (npr. Polovično priznanje), što je iznenadjuće s obzirom da su Japanci poznati po svom ne-pokazivanju emocija, ali i prekrasnim filmovima koji tu osobinu prikazuju na sebi svojstven način. Na repertoaru je bilo i filmove koji su svoju dužinu razbijali simpatičnim humorom (jedan od njih je Moja kuća), a i anime, japanski crtići Stakleni zec, bio je osvježenje. Možda se monotonija mogla razbiti nekim hororom, npr. Dark water koji je režirao isti režiser svima poznati

događaj (s obzirom na oduziv, ali i dobar organizaciju). Ako ništa, niste moralni gledati romantične komedije (koje su u februaru preplavile Cinema City) ili filmove katastrofe (jer 2012. se bliži, pa je valjda u modi snimati posljednje dane naše planete).

ŠTA SAD?

Međunarodni festival Sarajevska zima 2010. pod sloganom ŠTA SAD predstavila je 1500 umjetnika iz više od 45 zemalja. Međutim, koliko je danas posjećen ovaj događaj i koliko dobro organiziran?

Piše: Mirnesa Fatić
(mirnesa.fatic@gmail.com)

Međunarodni festival Sarajevska zima 2010. pod sloganom ŠTA SAD predstavila je 1500 umjetnika iz više od 45 zemalja.

Davne 1984. godine Sarajevo je dobila tu čast da organizuje XIV Zimske olimpijske igre koje su tada ocijenjene kao najorganizovanije i najposjećenije. Nekoliko godina poslije, ono što je jednom bio događaj godine za Sarajevo, pa i okolinu, postala je tradicija i obilježavanje za svaku narednu. Ovo je bila 26. Sarajevska zima održana u Sarajevu.

Međutim, koliko je danas posjećen ovaj događaj i koliko dobro organiziran? Sarajevska zima 2010. sa svojim programom počela je sedmog februara, a završila 28. februara i ponudila oko 129 kulturnih i zabavnih događaja.

Iz onog ponuđenog mi smo izabrali sljedeće:

Koncert Outlandisha u Domu mlađih

Prvi događaj desio se na samom početku: omladina je mogla posjetiti koncert grupe Outlandish koji je održan 8. 2. 2010. godine u Domu mlađih Skenderija. Baš kao i sve zvijezde i zvjezdice i ove su kasnile dobrih sat vremena, ali se ipak na kraju isplatilo čekanje. Dobro poznati hitovi r'n'b muzike su počeli da se šire i oni koji prepoznaju kvalitet su uživali u svakoj minuti. Koncert grupe koja u svom repertoaru ima odlične pjesme nenasilnog karaktera, niko se ne opija i niko nikome ne psuje mater, nisu se zavadile zelene oči sa crnim i plava kosa se neće pomiješati sa crnom i lagano nasloniti glavu na rame i nije bio posjećen kako to biva kada u posjetu dolaze susedi sa tekstovima koji su mnogo više traženi. A koji u svom sastavu imaju sve nabrojano.

Ovo je ujedno i jedini kulturni događaj koji je imao potencijala da privuče omladinu. Ipak se to nije desilo onako kako su možda organizatori očekivali.

City map

Događaj koji po meni zaslužuje svjetlost je workshop koji je održan u Collegiumu Artisticumu



Outlandish u Domu mlađih 08. 02. 2010.

SUMIRAJMO
Sarajevska
zima je
ponudila
oko 129
kulturnih i
zabavnih
događaja

City map održan
je u Collegium
Artisticumu

pod nazivom CITY MAP. Naime, radi se o workshopu i projektu koji razvija novi način tumačenja grada, koji je izvan onoga što se predstavlja turistima kao pozna te atrakcije.

Ako se vratim na početak ovoga teksta i par komentara koji stoje gore pitam se: kada planiraju program, da li neko unaprijed uradi anketu i pita građane što bi volje li vidjeti i koji bi to kulturni događaji njima bili zanimljivi? I šta bi to organizatori trebali novo uraditi i osvježiti kako bi privukli mladi naraštaj kojeg je u zadnje vrijeme veoma teško animirati?

Mislim da srdačnost koje su imale ZOI 84. ove nove ne bi imale. Slážem se da nam treba malo poticaja i nove olimpijske igre bi

Ipak veliki minus stavljam na plakate. Šta se desilo sa Vučkom. Da li je možda dobio otakz jer već odavno ga ne vidam na plakatima. Sada je tu moderni dizajn i slogan ŠTA SAD. Pa barem su u tome upravu, baš nekako dode da se zapita ŠTA SAD.

Pitam se kako će planirati novu kandidaturu i kako namjeravaju da Sarajevo i BiH izdrže i podrže taj vid financija. To sigurno neće biti moguće.

Mislim da srdačnost koje su imale ZOI 84. ove nove ne bi imale. Slážem se da nam treba malo poticaja i nove olimpijske igre bi

definitivno podigle moral ali ŠTA ONDA? Eto novi slogan, ako se već sad pitamo ŠTA SAD, onda bi definitivno slogan novih olimpijskih igara bio ŠTA ONDA?

Kada već počnete razmišljati o svemu ovome ne može proći da se ne zapitate: a u čemu bi se mi mogli natjecati? Ko bi bio tim BiH? A šta ako ne padne snijeg, onda sve propada? Mislim da je najbolja alternativa ne razmišljati.

Nije sve tako crno

Ipak, nije sve tako crno, ako ništa uvijek možemo pričati o toj



1984. i reči da smo tada bili najboljni. Zar ne radimo u svemu tako?! Pričamo samo o prošlosti i o nekim davnim lijepim vremenima, niko ne razmišlja o budućnosti „osim političara“. Svaka im čast - da nije njih mi ne bismo znali za sutra.

A koga bi angažirali da radi na tim igrama u organizaciji. Možda neke mlade ljudi? Ili ipak penzionere da im se oduže za sve penzije koje kasne? Opet ja sa pitanjima, ali ne mogu si pomoći. Ovo je sada lavina koja nema kraja. A hoće li angažirati opet Vučka?



INTERVJU **Maida Hasečić**, projektkoordinatorica za vijeća/savjete učenika i Fonda za omladinske projekte

Pogubni koncept dvije škole pod jednim krovom

U pogledu problema dvije škole pod jednim krovom razgovarali smo sa Maidom Hasečić, projektkoordinatoricom za vijeća/savjete učenika i Fonda za omladinske projekte

Razgovarala: Damira Kulenović
(damira.kulenovic@gmail.com)

U Bosni i Hercegovini danas postoje 54 škole sa dva nastavna plana, sa različitim historijama, s različitim stepenicama, s istim, ali jezički podijeljenim školskim krovom. Koliko je tema ozbiljna dokazuje tužna izreka među učenicima škole ovakvog sastava u Gornjem Vakufu - Uskoplju: „Ako kreneš niž stepenice i vladanje ide niže”, jer učenici jedne nacionalnosti samo koriste glavne, a učenici druge nacionalnosti samo bočne stepenice škole. Ova djeca očito ne govore istim jezikom.

Tim povodom razgovarali smo sa Maidom Hasečić, projektkoordinatoricom za vijeća/savjete



Zajedno u klupama bez predrasuda i podjele

učenika i Fonda za omladinske projekte.

Karike: Šta Vas je ponuklo da se bavite problemom dvije škole pod jednim krovom?

Hasečić: Sa stanovišta ljudskih prava, ali i zdravog razuma neprihvatljivo je razdvajati djecu samo zato što pripadaju različitim nacionalnim i vjerskim grupama. Na

problemu dvije škole pod jednim krovom Fondacija SHL radi od 2004. godine. Vjerovalo se da su nakon iskustva segregacije u SAD-u i apartheidu u Južnoj Africi ti problemi prevaziđeni. Nažalost, segregacija je u Bosni i Hercegovini legalizirana i općeprihvaćena, a predstavnici nacionalnih tabora situaciju vještoto koriste kako

AKO KRENEŠ NIŽE I VLADANJE IDE NIŽE!
U školi sa dva nastavna plana u Gornjem Vakufu – Uskoplju među učenicima postoji izreka "Ako kreneš niž stepenice i vladanje ide niže". Učenici jedne nacionalnosti koriste glavne, a učenici druge nacionalnosti samo bočne stepenice škole. Ova djeca očito ne govore istim jezikom

Ove godine djeca žele zajedno ići u školu

na Studentskom eFM radiju, a džinglovi se na istom radiju od septembra stalno „vrte“. Međutim, s pravom promocijom krećemo ove godine. Planiramo da film zvanično javnosti predstavimo 18. 3. u Sarajevu, a nakon toga su predviđene promocije u tri grada u kojima postoje dvije škole pod jednim krovom. Nismo još odredili datume, ali će se to desiti u prvoj polovini ove godine, odnosno prije izbora. Radio emisije i film će biti emitovane i na lokalnim RTV stanicma.

Karike: Ko je Vaša ciljna grupa, mladi ljudi nad kojima se vrši ova politika ili osobe koje je provode?

Hasečić: Kako bi se bilo šta promijenilo, potrebno je da svi „akeri“ uvide da razdvajanje djece ne vodi ničemu dobrom. Pod akterima mislim na političke vođe, lokalne političare, direktore i nastavno osoblje, koji su, opet, uglavnom postavljeni od strane političkih stranaka, zatim roditelje i naravno učenike koji u svemu ovome najviše trpe i rastu u okruženju straha od onog drugog. U ovoj godini se

održavaju lokalni izbori i to viđimo kao šansu da se više razgovara o ovom problemu.

Karike: Koji su to još projekti koje SHL planira realizirati u 2010. godini?

Hasečić: Fondacija SHL će u 2010. godini realizirati niz zanimljivih projekata. Ono što je mlađim ljudima najzanimljivije je Fond za omladinske projekte – mogućnost da za svoj projekat dobiju do 4.000 KM kako bi napravili promjenu u svojoj lokalnoj sredini. Ovdje prednost imaju mlađi iz manjih i ruralnih sredina jer njima rijetko ko daje priliku. Poziv za slanje projektnih prijedloga je stalno otvoren, a oni koji već imaju osmišljen projekt, neka ga pošalju do 10. 3. Ukoliko, pak, imaju ideju ali ne znaju kako napisati projekt, neka se prijave za jedan od FOP seminarra na kojem to mogu naučiti i družiti se sa svojim vršnjacima iz cijele BiH. Više informacija i prijavne formularne možete naći na www.fop.ba.

Karike: Šta biste poručili mlađim ljudima?

Hasečić: Da uvijek misle svojom glavom.



Djeca ne žele da ih dijelite

Omladinska udruženja



Članovi upravnog odbora Slavike

Slavenska ideja kulture SLAVIKA

Kultura je temelj svakog civilizacijskog napretka. Očuvanje i poticanje na kulturu glavni je zadatak ovog udruženja



Piše: Renata Dujmušić,
renata.dujmusic@onabih.ba

"Kreativnost i odlučnost" moto je mladog, nedavno nastalog udruženja Slavenska ideja kulture (SLAVIKA). Vjerujući u kreativnost mladih ljudi u Bosni i Hercegovini (koja je nedovoljno iskoristena zbog poticjenjenosti i manjka motiviranosti) student druge godine Pravnog fakulteta u Sarajevu, Samir Arnautović, došao je na ideju osnivanja udruženja koje će poticati te mlade ljude i pružiti im priliku da pokažu kvalitete koje imaju i iskoriste ih na najbolji mogući način.

Od januara 2010. godine, udruženju je pristupilo 50 članova.

Na prvom saboru održanom 16. januara u Kinoteci BiH, predstavljeni su ciljevi i planovi udruženja za različite projekte. Sabori se održavaju svakog 16. u mjesecu, a pozvani su svi mladi i ambiciozni ljudi koji žele aktivno sudjelovati u radu.

Principi udruženja vezani su za kulturu. Aktivisti vjeruju da je ona temelj svakog civilizacijskog napretka, te je stoga glavni cilj udruženja njeno očuvanje, poboljšanje i poticanje na nju.

Jedan od članova organizacije, Advan Tabaković, predstavlja je Bosnu i Hercegovinu na Trećem evropskom kongresu mladih s idejom o temi Izazovi, predloži, djeluj. Predložena ideja o studen-

tskim novinama U pravu podržana je od svih učesnika. Na inicijativu Samira Arnautovića, predsjednika udruženja, besplatni magazin U pravu počeo se izdavati početkom 2009, ali su izšla samo tri broja. Dugoročni plan SLAVIKA-e je obnavljanje novina koje bi se dijelile besplatno po Bosni i Hercegovini, a ne samo na fakultetima.

Projekat koji treba obilježiti zvanični početak rada je Spomen posljednjem bosanskom bogumilu Lazaru Drljači, velikom slikaru i pjesniku koji se rodio 1930. u malom mjestu Blatni kod Bosanske Krupe. Studirao je i živio u Beču, Parizu i Rimu. Svoje posljednje godine života proveo je u rodnoj Bosni i Hercegovini, živio na Boračkom jezeru i u Kotaradžama. Umro je 1970. godine, a najveća mu je želja bila da bude sahranjen kao bogumil. Stećak koji će isklesati akademski kipar, Adis Lukač, bit će položen na Borcima kod Boračkog jezera.

U udruženju je i grana za okoliš i kulturnu baštinu. Stoga će se, kad god je to moguće, organizirati akcije pošumljavanja, jer su šume i vode najveće prirodno blago Bosne i Hercegovine. Cilj ovog projekta je uključivanje što većeg broja omladine u pošumljavanje, kao i podizanje svijesti o okolišu.

Najveći planirani projekt udruženja je Radionica kulture koja će omogućiti da se pronađe veći broj mladih, talentiranih i kreativnih ljudi. Njima će se prenijeti znanje tkanja tradicionalne slavenske odjeće, pravljenja grnčarije sa slavenskim motivima itd.

Kao što je već rečeno, članom udruženja možete postati posjetiš jedan od sabora članova. Informacije o saboru, kao i o aktivnostima udruženja, možete pronaći na adresi www.slavika.info. Ako pak niste u mogućnosti posjetiti sabor, pristupnicu možete naručiti putem interneta. Postanite i vi jedan od čuvara slavenske ideje kulture.

Asocijacija srednjoškolaca u Bosni i Hercegovini

Prava zalipljena na zid

Asocijacija srednjoškolaca u Bosni i Hercegovini u mjesecu novembru je realizovala projekt povodom obilježavanja međunarodnog Dana srednjoškolaca

Piše: Adnan Baručija
adnan.barucija@hotmail.com

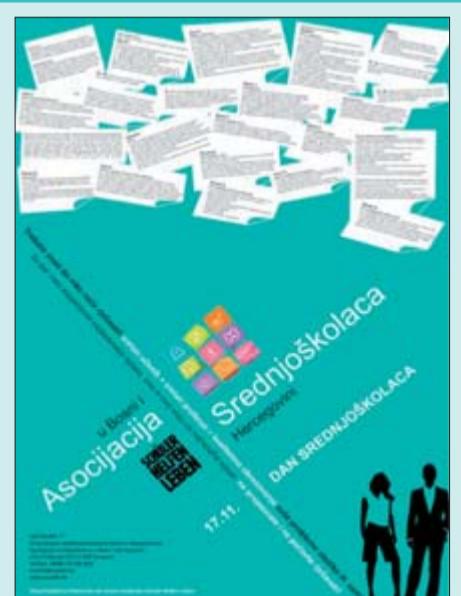
vaj projekt je osmišljen tako da sve srednje škole u Bosni i Hercegovini dobiju pano, koji je postavljen na vidnom mjestu za sve učenike, a na kojem su izdvojena najbitnija prava srednjoškolaca iz zakona Bosne i Hercegovine, te deklaracija prava OBESSU-a.

Asocijacija srednjoškolaca u BiH ovim projektom je imala prvenstveno za cilj upoznavanje srednjoškolaca sa njihovim

osnovnim pravima. Cilj je takođe bio i skrenuti pažnju na to da neke stvari koje su srednjoškolci u neznanju tolerisali, a profesori nemamjerno radili - moraju prestati, a upravo su učenici ti koji će se za njih izboriti.

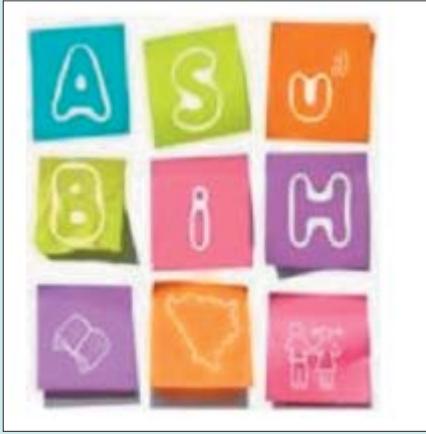
Osim toga, sa projektom implementiranim na dan 17. 11. 2009, postiže se jedna izuzetno vrijedna mreža svih srednjoškolaca u našoj zemlji, preko škola i kontakata koje će ova asocijacija povezivati u dalnjem radu i budućim projektima.

Asocijacija srednjoškolaca je nevladina, nepolitička i neprofitna organizacija za sva Vijeća/Savjete učenika sre-



dnih škola u Bosni i Hercegovini, koja postoji prvenstveno radi njihovog umrežavanja te poboljšanja standarda srednjoškolaca.

Za narednu godinu Upravni odbor ove organizacije spremi jedan još veći i zanimljiviji projekt za sve srednjoškolce, kojim će se obilježiti upravo njihov dan.



Prirodne katastrofe, potres

Lanac nesreća na Haitiju

Petnaesta po redu prirodna katastrofa na Haitiju! Potres na Haitiju, 12. januara 2010. godine je bio potres jačine 7 stupnjeva po Rihteru. Broj poginulih je 170.000, no nakon užasnog događaja katastrofe na ovom području se svakodnevno nižu jedna za drugom



Nizovi zemljotresa ostavili su brojne žrtve



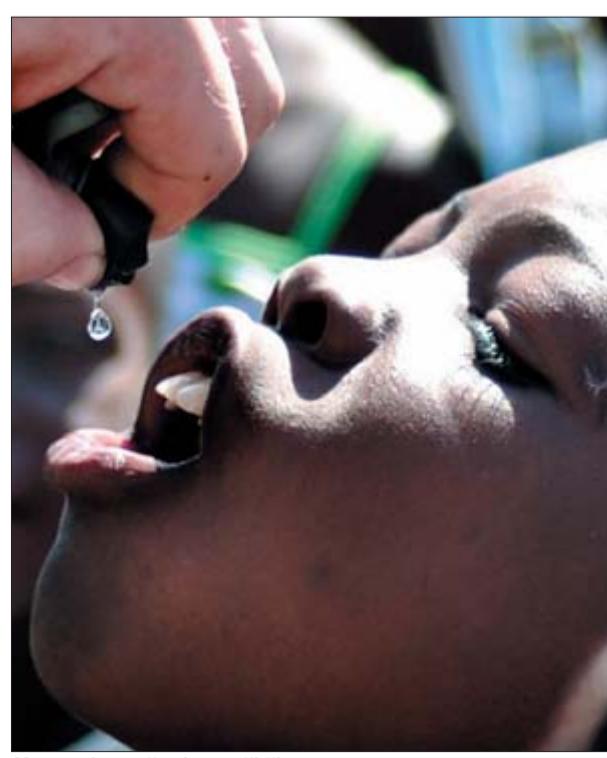
Preživjele žrtve zemljotresa u redu za humanitarnu pomoć

Piše: Damira Kulenović
(damira.kulenovic@gmail.com)

Potres na Haitiju 2010. godine je bio potres jačine 7 stupnjeva po Rihteru, koji se desio približno 16 km od Port-au-Princea, u 16:53:09 po lokalnom vremenu u utorak, 12. januara 2010. godine. Potres se desio na dubini od 10 km. Geološki institut Sjedinjenih Američkih Država zabilježio je seriju afterškova, gdje je njih deset bilo jačine iznad 5,0 uključujući i one jačine 5,9 i 5,5.

Još uvijek se ne zna tačan broj, ali sadašnje procjene su da je poginulih oko 170.000, povri-

jeđenih 250.000, a oko 1.5 miliona stanovnika je ostalo bez krova nad glavom uz što svakako ide neimaština i neuhranjenost istih. Stanje na Haitiju je kritično i haotično. Ne samo zbog toga što pomoć sporo stiže tamo gde je potrebna, nego što i izmučeni glađu, oni koji su preživjeli zemljotresu sami počeli da kroje zakone. Činjenica je da na Haitiju sada nema zatvora i da kriminalci slobodno hodaju ulicama. No, da li je sve to ovom narodu potrebno i svakodnevno se zapitamo gdje je kraj svemu ovome. Zar je moguće da u tolikoj neimaštini i tolikoj katastrofi ljudi imaju hrabrosti, volje i snage činiti zločine. Oštećen je i glavni zatvor, s toga je sad



Kap vode može da znači život

5.000 osuđenika na slobodi. U svemu ovome nebrojeni su slučajevi silovanja, maltretiranja i trgovanja kako djecom tako i odraslima. U čitavom razoru svijet je pogodila činjenica usmrtnjenja petnaestogodišnje Fabienne Geismar, koju je usmrtio policajac hicem iz pištolja jer je ukrala nekoliko slika, pred očima njenog oca, majke i brata.

Zemljotres nije jedina nesreća koja je zahvatila stanovništvo Haitija, ali je za sada definitivno najveća. Ovo je petnaesta po redu prirodna katastrofa koja je samo u ovom stoljeću pogodila Haiti: katastrofalne poplave 2002., 2003. (dvaput), 2006. i 2007., te tropske oluje 2004. i 2005., i samo 2008.

četiri što tropske olje, što uragana (u kojima je poginulo oko 800 ljudi)...

Iako stara poslovica kaže da nada posljednja umire, no znaju li da je nada jedan od onih lijekova koji uopće ne lječe, nego samo produžuju patnju. Prilagođene riječi njemačkog književnika Brechta koji kaže da promatrači katastrofa s nepravom očekuju da će pogodjeni od toga nešto naučiti. Sve dotle dok je mnoštvo objekt politike, ono ne može u onom što se događa vidjeti ništa drugo osim sudbine, mnoštvo uči od katastrofe isto tako malo kao i pokusni kunić od biologije.

Preostaje samo jedno a to je geslo Port-au-Prince: L'Union Fait La Force: "U jedinstvu je snaga".

Reuters

Društvo

Ne pitaj studenta kako mu je!

Srećom pa materijala za jade mladih studenata uvijek ima. Nisam se ni u jednom trenutku uplašila da neću imati o čemu pisati kada su oni u pitanju, oni i njihove "muke". Ovo - muke shvatite kako hoćete

Piše: Erna Ključić

(erna.kljudic@onaubih.ba)

Ovih dana vremenska prognoza za studente je nešto toplija nego prethodne. Atmosfera je više nego zagrđana, usijana je. Čitav fakultet je jedna velika užarena usijana lopta koja vri od monotonih neinformisanih faka koje lutaju fakultetom. Svi užurbanio marširaju. Tu i tamo jedan ispadne iz kolone.

Studentska služba je preplavljena rezervacijama za ispite. Ako već niste rezervisali kartu za putovanje rimskog prava, naročno u agenciji Pravni fakultet tours, ili putovanje pet od pet matematika (a ukupno putovanja (predmeta) je šest, jedan je izborni) na Ekonomija travel, sada je jednostavno kasno da to učinite! Plakat će do kraja sedmice nad svojom tužnom sudbinom a onda ćete otići napit se i zaboraviti i na matematiku, i na hemiju i na jezik koji studirate i na maternji jezik. Ovaj put ste otišli predaleko. Vaša neodgovornost će zaplatiti. Kako to da vi niste uspjeli predati



Fakultet, mašina za novac

prijave a ostali studenti jesu?! Studentska služba se otvara deset minuta kasnije i zatvara deset minuta ranije od naznačenog. Žao nam je, Vama nije dozvoljeno putovanje. Ali ne brinite to je samo privremeno. Do ukidanja viznog režima.

Jer, jednostavno je, sve što kažu nije tako. Uvijek je bilo tako. Ako je rok za predavanje prijava do srijede, to znači one ta-

mo srijede, sedam dana poslije. Uvijek se taj rok «probije» zbog velikog broja studenata. Međutim, dogodilo se neočekivano. Rekli su do srijede, a niko njihove riječi nije uzimao za ozbiljno, i minutu poslije okačenog radnog vremena te kobne srijede nekolicina studenata (da ne detaljišem, reći ću samo broj studenata sa dvije nule), nije mogla rezervisati let za Starosla-

venski ili bilo koje drugo, sudeći po broju zainteresiranih, jako avanturističko odredište. Nije bilo naredne srijede. Prošo voz, ili...ne? Ne, voz nije prošao, jer baš je naredna sedmica rezervisana za putovanje «milih km-čića» u , ni sama ne znam kako se to zove stručnim nazivom, valjda neki trezor univerziteta ili ministarstvo ili tome slično, ovima što sebi prave vi-

kendice i ostale ljetne kuhinje. Ma kad teta u studentskoj vidi priznanicu od 700 KM ili 100 KM, zavisi koje ste sreće, oprostat će vam i što ste prespavali i što ste bili neinformisani. Sve. Ona će to stručno da sakrije ispod, niko neće ni primjetiti. A vi pamet u glavu pa gledajte da to položite, jer položili ili ne unaprijed dajete novce. Školovali se dalje ili ne, para nema! Ali ni to nije sve, uz ovjeren semestar to vam nije dovoljno da spokojni, kako god to absurdno zvučalo, izadete na ispit, jer baš te srijede na većini studentskih ploča pojavila se obavijest da studenti prvo moraju "očistiti" ispite iz prethodne godine, semestra da bi pristupili polaganju narednih. O tome kako je zakon napisan, neću govoriti. Potreban je sudski tumač da razriješite taj misterij. Možda je baš taj ispit koji vi niste položili zakazan na kraju ispitnog roka, pa ćete morati čekati naredni rok da polažete ostale ispite. Bilo kako bilo, za zvanje akademskog građana nije vam potrebno znanje, nego upornost i čelični nervi. Morate biti aktivni 24/7 i spremni na svaki rizik. Morate biti spremni "odvojiti od usta".

Sretno na ispitima!

Kultura

Knjiga - institucija koja izumire

Piše: Ajla Karabegović

(ajla.karabegovic@gmail.com)

Povijest knjige stara je više od 7000 godina. U tom periodu mijenjala je svoj oblik, ovisno o materijalu od kojeg je izradjivana i o načinu pisanja i umnožavanja istog. Prve prave knjige pojavile su se na Istoku. Danas su, u 21. stoljeću, tehnologija i modernizacija potisnuli sve što je klasično, pa i knjigu. Ne osporavamo činjenicu o tome koliko je internet dobrog donio, ali da li trebamo sve što je novo objetu prihvati? Hoćemo li uskoro zaboraviti kakav je osjećaj listanja stranica pod prstima?

Zašto knjiga izumire?

Nisu krivi samo moderni mediji. Krivica je i u čitaocima. Danas smo knjigu odlučili zamijeniti nekim drugim medijima. Čitanje

se smatra gubitkom vremena. Mlade ljude niko ne potiče na čitanje pa tako u časopisima nema preporučenih knjiga, a pogotovo ne ozbiljne literature.

Velik problem predstavlja i nedovoljan fond knjiga kojim raspolažu biblioteke, neophodna i nezamjenjiva komponenta kulturne, obrazovne i informacijske infrastrukture jednog društva. Nadalje, visoke cijene knjiga onemogućavaju običnim ljudima da sebi priušte koju.

O ovom problemu odlučili smo se rasipati u JU Narodna biblioteka Sanski Most. Biblioteka je 2002. godine brojala 536 članova. Prema statističkom dnevniku biblioteke taj broj je zaključno s 2009. godinom iznosio 1131 s tim da često jednu člansku kartu koristi više ljudi. U odnosu na ukupan broj stanovnika opštine Sanski Most, koji prema procjenama iz 2009. godine iznosi 44 508, postotak upisanih članova iznosi 3,96%. Broj pročitanih knjiga po stano-

vniku opštine je 0,80. Najviše čitaju učenici i srednjoškolci, ali nam je napomenuto da su to najčešće naslovi školskih lektira. Jako rijetko ko od spomenutih dođe i izabere knjigu koja nije propisana školskim programom. Najdaniji čitaoci su, kako nam je rečeno, domaćice i penzioneri.

Šta se najviše čita?

U proteklom periodu najviše su tražene slijedeće knjige:

- Stephanie Meyer, Domaćin
- Dan Brown, Izgubljeni simbol
- Khaled Hosseini, Hiljadu sjajnih sunaca
- Ajse Kulin, Njeno ime: Ajlin
- Slično je i u Narodnoj i univerzitetkoj biblioteci "Derviš Su-



Ove knjige čekaju nekoga

šić" u Tuzli, gdje su osim pomenutih čitane i slijedeće knjige:

Barack Obama, Snovi moga oca

Orhan Pamuk, Bijela tvrdava
Dan Brown, Tačka prevare
Paolo Coelho, Brida
Nura Bazdulj-Hubijar, Kad je bio jul

Miljenko Jergović, Freelander

Značaj knjige

Veoma značajna osobina knjige jeste njena univerzalnost. Poruču koju ona nosi možemo upotrijebiti bez obzira na to koliko je vremena prošlo od njenog objavljuvanja. Knjiga može biti najbolji prijatelj. U procesu globalizacije i ubrzanog tempa života upra-

vo nam knjiga može pomoći da barem kratko pobegnemo od stresa i surove stvarnosti. Knjiga nas može odvesti na mesta koja nismo vidjeli i upoznati nas sa stvarima koje ne poznajemo. O njenom značaju govori i portugalska poslovica: „Kaži mi šta čitaš, reći ću ti tko si.“ Da ne govorimo o tome koliko bi danas bilo manje loših govornika, onih bez odgovarajućeg vokabulara i s nesposobnošću da napišu ili izgovore proširenu rečenicu.

Za kraj možemo samo reći neka je blagoslovjen onaj ko je prvi odlučio znanje među dvije korce pretočiti, a neka su blagoslovjeni i oni koji su ga u zadatku odlučili pratiti.

ZABAVERA

WEBOMANIJA

Ulicama virtualnog svijeta (www.bundolo.org)

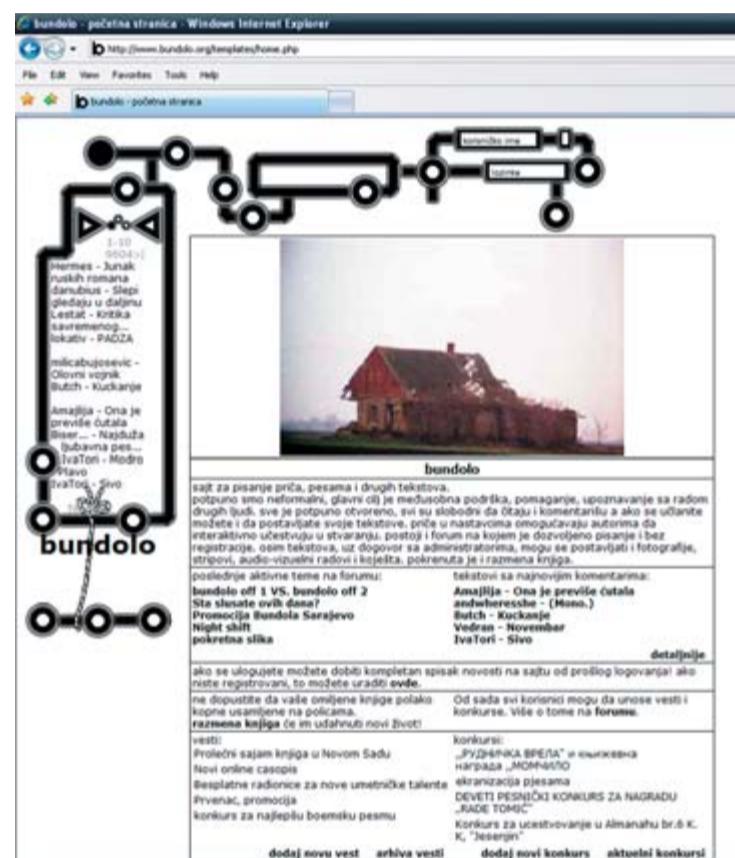
Piše: Goran Vrhunc

(goran.vrhunc@gmail.com)

Bundolo Magnani! Ovim izrazom Tarzan je obustavljao napad gorila u Africi. Ako izbacimo Magnani dobijamo samo izraz Bundolo koji sam za sebe ne znači ništa. No, Bundolo je mnogo više od pukog izraza. Ako na internet pretraživaču upišete bundolo dobit će te približno 28 400 rezultata. U velikoj mjeri rezultati su vezani za književni sajt www.bundolo.org. Po rječima osnivača Danijela Farčkaša Bundolo je: "prostor za ljude koji žele da objave svoje tekstove bilo koje vrste, da se međusobno savetuju i diskutuju". Od svog nastanka 2005. godine do danas sajt ima, zaključeno sa pisanjem ovog teksta, 488 registrovanih autora članova koji se potpisuju pod pseudonimima pod kojima se i poznaju, i 9503 teksta, bez urednika, bez cenzure, sa nekolicinom administratora. Kategorije koje se mogu pronaći na sajtu su:

Forum: Ne razlikuje se od ostalih foruma, a služi za razne diskusije, teme;

Linkovi: Vode do internet stranica koje govore o književnosti, kulturi, alternativnom stripu, online magazinima i alternativnoj



Screenshot sajta [Bundolo.org](http://www.bundolo.org)

kulturi;

Koješta: Tu se objavljuje šta god autorima padne na pamet, sve što nije otkucan tekst, fotografije, muzika, ilustracije;

Spisak autora: Mogu se vidjeti svi autori koji su registrovani;

Spisak tekstova: Kao i sa auto-

rima, možete vidjeti sve tekstove;

Serijske: Priče u nastavcima. U ovoj kategoriji učestvuju svi autori, zajednički pišu jednu priču;

VBD: Vanbrodski dnevnik, skenirane stranice srednjoškolske zanimacije grupice ljudi;

Vijesti: Mogu se pročitati vi-

jesti o novim knjigama, promocijama, festivalima;

Konkursi: Kategorija posvećena aktualnim književnim konkursima koje sami autori postavljaju s raznih izvora.

Dizajn, izgled samog sajta je čudan i odiše jednostavnosću i ne-promjenljiv je od svog nastanka. Za sve koji se zbune postoji kategorija Pomoć u kojoj se objašnjava sve vezano za dodavanje tekstova, ostavljanje komentara i sve vezano za upotrebljivost i funkcionalnost.

Autori koji su registrovani na Bundolu dolaze iz svih krajeva sa bhs govornim područjem, iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Srbije. Jezik je ono što sve te autore drži na okupu već pet godina. Iz tog razloga vjerovatno nema autora iz Slovenije i Makedonije. Naravno, nije samo razumijevanje i jezik od presudnog značaja. Najbitnije od svega je razmjena između autora, entuzijazam kod svakog od njih, njihova osobenost, želja za druženjem i umjetničkom saradnjom. Ne postoji dobna granica. Svi koji pišu mogu napraviti svoj analog i biti član jednog fenomena, zaista. Na sajtu je u najvećoj mjeri zastupljena poezija. Ni proze ne manjka, kao ni svih oblika pisanog izražavanja. Da Bundolo nije samo virtualna radionica, biblioteka ili zajednica govore i dva štampana zbornika koja su objavljena

2006. i 2009. godine. Zbornik iz 2006. godine koji je štampan u 500 primjeraka, u štampariji Format iz Beograda, finansiran je dobrovoljnijim prilozima i besplatan je. U njemu su zastupljen 29 autora i 103 teksta. Nije imao regionalnu promociju. To je bio prvi put da je Bundolo izšao iz svog virtualnog svijeta i zabljesnuo u fizičkom svijetu. Bundolo offline02 je drugi po redu zbornik koji je objavljen 2009. godine u izdavačkoj kući Liber iz Beograda koja je izašla u susret autorima i sama donirajući dio sredstava za objavljinje. Štampan je također u 500 primjeraka. Broj zastupljenih autora u drugom zborniku je 25 sa 80 tekstova. Nije velika razlika u kvantitetu između dva zbornika. Bundolo offline02 imao je regionalnu promociju. Prva promocija bila je u Beogradu, nakon čega su uslijedile promocije u Kragujevcu, Zagrebu, Novom Sadu. Svoju promociju u Sarajevu zbornik će imati 20. marta, u Klubu AG, čime bi se zaokružila jedna cjelina. U toku su pripreme za Bundolo offline03, treći po redu zbornik koji sa svim sigurno neće zaostati za prethodnicima.

Ova promocija sajta je ujedno i poziv svim mladim i stariim autoricama koji pišu poeziju, prozu, dramu da se registriraju i podijele svoju kreativnost sa ostalima.

Društvo današnjice

Uznemiravanje! Seksualno!

Piše: Erna Ključić

(erna.kljudic@onaubih.ba)

Orišta nas više ne može iznenaditi. Limit ne postoji. O neukusnim šalamama da ne govorno. Dešavanja su toliko nevjerojatna da, kad ih prepričavate prijateljima koji nisu svjedočili istima, na trenutak sami sebe uhvatite kako pričate priču koja zvuči svakako, ali ne istinito.

Na kafi sa prijateljima sam čula ludu ali istinitu priču. Bal se pretvorio u maskenbal. Pomislila sam da je priča vrijedna Vaše pažnje...

Prijatelj je stavio oglas na jednom web portalu na internetu. Oglas je bio u sektoru administrativnih usluga. U pitanju je bilo prevođenje: engleski- b/h/s - engleski. Stručni tekstovi ili ne,

nevažno. Materijal bi se dostavljao putem e-mail pošte ili „na ruke“. „Brzo, efikasno, kvalitetno“ je bio slogan ovog nekadašnjeg oglasa. Nijedna postojeća riječ, rečenica, sklop rečenice, bilo šta, nisu davale naznaku da je oglas lažan. Prijatelj se nije žalio. Naš narod baš i nije vičan učenju stranih jezika pa tako ni engleskom. Posla je bilo. Ali... u svakom dobru ima komičnog i zlog... Odgovorivši na nepoznati broj, što je uobičajeno u poslovima poput ovoga, javljate se na sve dok ne upecate zeca - zec je upecao njega. Na početku razgovora, već po glasu je prepoznao da razgovara sa starijom gospodom od nekih 40-tak godina. Gospoda je rastezala. Pitala je pitanja koja se nisu ticala oglasa. Da li živi sam? Pomalo „ličnim“ tonom mu se obraćala, pitala ga je zašto je prevođenje sudskog tumača tako skupo...? Dodavala bi prefiks poput dragi, mili ...U ta-

Danas se oglasite putem interneta ili novina. Stavite oglas o prodaji automobila, o prodaji stana, kuće ili vikendice. Stavite oglas o uslugama prevođenja i šta dobijete - dobijete poziv na sex

kvim trenucima se pogubite... Niste svjesni da odgovarate na pitanja koja se ne tiču posla koji treba da odradite... Tek na drugom ili trećem pitanju se „probudite“, onda kada se od Vas zatraži ne tako bezlazena informacija koja bi uveliko mogla otkriti Vaš identitet ili onda kada dobijete nemoralnu ponudu... Gosposka/ica je pitala i da li prijatelj posjeđuje i web kameru... Da li živi sam? Na sreću, iako šokiran, još uvijek pribran i svjestan da mu takve avanture ništa dobro neće donijeti u životu, na vrijeme je okončao ovu komičnu dramu... Dama se lažno predstavila, ali kako je prijatelj bio „dobar“ sa računarima



Fotografija govori za sebe

brzo je razotkrio njen pravi identitet. Nažalost nismo u prilici da ga otkrijemo. No svejedno... savršena priča koja upozorava da i Vi ne ispričate istu...



Horoskop



Šta Vam poručuje Džemila

Horoskop možete dobiti u svim bojama i mjerama: od dnevnog, sedmičnog, mjesecnog, životnog, kineskog, personalnog, poslovnog, ljubavnog pa do zdravstvenog i prehrabnenog

Piše: Edim Salihbegović
(onaubih@gmail.com)

Dali ste od onih ljudi koji vjeruju da položaj određenih nebeskih tijela ima bilo kakvog uticaja na vašu budućnost ili, da kažem, sudbinu; da postoje ljudi koji tumače te položaje te ih prevode u konkretnе situacije i savjete iz vaše svakodnevnice? Horoskop možete dobiti u svim bojama i mjerama: od dnevnog, sedmičnog, mjesecnog, životnog, kineskog, personalnog, poslovnog, ljubavnog, pa do zdravstvenog i prehrabnenog. Za svaki znak, svakog horoskopa, svakog časopisa, imamo po jednog eksperta, koji cijeli dan čami za teleskopom, opservira, prevodi i zapisuje:

"Venera je danas pomalo mutna. Zaključak za sve Ribe: jedite što više ugljikohidrata ove sedmice."

"Mars se ne vidi nikako noćas: Strijelci, poslušajte svoj unutarnji glas i prestanete bježati od homoseksualca u vama."

"Veliki medvjed je deblij nego inače. Izgleda da je spremjan za zimski san: Djevice, na dijetu, ili počnite izbjegavati ugljikohidrata u ishrani."

Kako postati prorok, astrolog, vidovnjak? Kako stići traženu ekspertizu? Ne postoji škola za proroka, niti doktorat iz horoskopije. Gdje se obučavaju ti ljudi? Vjerovatno to ide s koljena na koljeno.

"Mali, šta ćeš biti kad porasteš?"

"Biću lopov, prevarant ili gangster, a ako za to ne budem imao dovoljno hrabrosti, eh, onda ću u astrologiju, kao što su uradili babo,

amidža, tetak, dajdža, đedo i komšija Džemo."

Posljednjih godina broj privatnika u ovoj branši porastao je eksponencijalno.

Suviše je ljudi u beznađu. Šta ima loše u tom da im se proda malo lažne nade? Preće im je to od novca. Uslužna djelatnost kao i svaka druga. Tako se rađaju parazitogenijalci poput vidovitih Džemila i da ne nabrajamo. Gleda se u grah, kašike, šolje, dlanove, kosti, prodaju se zapisi, salijevaju strave, skidaju i nabacuju magije, od crne do ružičaste, a novi talas, ili takozvani digitalni vidovnjaci, posjeduju moć da samo slušajući pacijentov glas, ili čitajući njegovu sms poruku, procijene stanje, problem i rješenje u roku od nekoliko sekundi.

Umjesto da ih iskorijenimo, k'o što bi šintori uradili s psima latalicama, mi ih trpimo, hranimo, zahvaljujemo im se. Umjesto da ih stavimo na lomaču, mi ih reklamiramo svojim najbližima. Zašto ne bi i oni osjetili paranormalnu moć i bioenergiju, te tako bili barem korak ispred ostalih smrtnika, koji sumnjaju u Džemiline kvalitet. Kako probuditi omađiju masu? Može li se uvesti neki zakon koji će jednim mahom zabraniti sve spekulativno-naplatne zanate? Razmislimo skupa. Mi ćemo svoje gaćice izvratići, pa šta bude. Želim svima ugodan dan, osim Rakovima. Dragi Rakovi, vaš dan će biti grozni, i na žalost, danas ne mogu učiniti ništa da to promijenim. Kako god, sutra sam dostupan u privatnoj ordinaciji od 2 poslije podne (ako se probudim na vrijeme). Možete napraviti i termin sa sekretaricom. Konsultacije se kreću od 100 maraka pa do koliko možete halaliti, a nene iznad 70 imaju popust od 15%, ukoliko još žive kod roditelja.



d.o.o UNIVERZITET

Biti vlasnik pogrebnog društva, ili barem uposlenik, jako je unosan posao. Ljudi nikada neće prestati umirati. Studenti nikada neće prestati studirati

Piše: Erna Ključić (erna.ključić@zonaubih.ba)

Vi studenta daskom on Vas skelom. Profesori neprofesionalni, korumpirani i kakvi sve ne - čast izuzecima, studenti još gori. Kroz svoje školovanje treba da naučimo kako da časno i savjesno sa vrhunskim znanjem obavljamo svoj posao, međutim danas na Univerzitetu gdje postoji ultimativno dobro i ultimativno zlo - zlo uvijek pobjeđuje. Kroz školovanje ćemo naučiti sve osim kako biti savjestan, principijelan i moralan profesor. Kroz fakultete kakvi su naši danas, od profesora i vladajućih studenti će naučiti samo kako lakše izbjegći vlastitu obavezu i odgovornost.

Ovih dana počinju, a nekom se završavaju ispitni rokovi. Strategije za polaganje istih osmišljene su mnogo prije. Od (ne)prihvatljivih skripta i puščica pa do knjiga ispod-iznad klupa, portofolija, slušalica, sms-ova, mobilnog interneta, pisanja po klupi, po stolici - vlastitoj i onoj ispred Vas.... Onda suknjice, bluzice, čizmice, kapice, mito, sex... I tako u nedogled samo da oči knjige ne vide. Znanje je prošlost.

I kako i ne bi bilo? Kada dobijete jedno škrto polusatno predavanje i «švrlj» (potpis) u indeks umjesto dvosatnog bogatog, zanimljivog predavanja i kao

Crtica iz studentskog života

Pogrebno društvo

motivaciju dobijete knjigu od petsto stranica, ostaje Vam samo da shvatite da je mnogo isplatnije da se okrenete nekoj «prepisivačkoj» alternativi. Ne da vam se učiti to naporno štivo. Imate pametnijeg posla. Oko za oko, Zub za Zub.

No, nije sve tako crno. Postoje i profesori koji časno obavljaju svoj posao, drže studente budnim, daju im znanje i naravno zauzvrat očekuju povratnu informaciju. Nažalost takvi profesori kod studenata imaju reputaciju «zafranih», jer malo ko zna cijeniti takve sposobnosti, dok ih dekani i prodekan i ugavnom blate jer su im trn u oku zbog neispisanog kriminalnog dosjea.

Studentskoj pasivnosti nikad kraja. Sve nam je lakše osim sjesti i naučiti. Nije važno koliko i kakvog štiva. Nije da krivimo profesore za studentsku pasivnost. Niti bilo koga drugog. Sad više nije ni važno ko je kriv. Činjenice su tu. Univerzitet odnosno fakultet je samo jedna velika mašina za novac. Studenti su naivni hamali koji misle da će im puškice pomoći. Hoće, dok studiraju. Ali kada dođu u ruke velikih «riba» - puškice ne pomažu. Uprkos sve-mu i u Zubima velikih ajkula male girice se otimaju i bore. Studenti neće prestati studirati, baš kao što ni ljudi neće prestati umirati. Za smrt i studente - lik je postoji. Ne u Bosni i Hercegovini.

Znaš znanje...

**SCHÜLER
HELPEN
LEBEN**

one

Omladinska Novinska Asocijacija
u Bosni i Hercegovini

OSLOBODENJE

POTJERNICA ZA DOPISNICIMA



**MOŽDA
TRAŽIMO
BAŠ
TEBE!**

Želiš da se čuje i Tvoje mišljenje i glas?
Dosta ti je pasivne pobune i letargije?
Pridruži se redakciji ili postani dopisnik Karika!
Sve što treba da imaš je malo volje i pameti!
I rad i zabava mogu početi!
Iskoristi vrijeme na pravi način!

Uređivački kolegiji (karike@onabih.ba, onaubih@gmail.com)